

Der er jo fantastiske eksempler: Helsingør Sygehus, der alene ser på arbejdsprocesser blandt medarbejdere og nedbringer en venteliste, fra at den var på 5 uger, til at den er på 1 uge, uden at nogen skal løbe stærkere eller det koster én krone ekstra. Så der er mange arbejdsgange, man skal se på – også i det offentlige. Og det, vi jo taler om til stadighed, er, at det er en udfordring hvert år at se, om man kan gøre tingene bedre. Hvad er det, man kan ændre på? Hvilke moderne metoder kan tages i anvendelse?

Udfordringen er at gøre det bedre, og den bliver jo endnu større, i og med at man kommer til at mangle arbejdskraft, fordi der bliver mangel på arbejdskraft. Der er ikke bare tale om, at man kan få en ekstra elev ind, eller at der er andre uddannede, som lige kan tages ned fra en hylde, fordi de er ledige.

Så udfordringen er også at gøre det bedre, så man kan fastholde sine medarbejdere, og det er jo også positivt.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når finansministeren siger, at der er en udfordring, der hedder mangel på arbejdskraft, så står det jo i en skærende kontrast til, at 900.000 mennesker i dag i den arbejdsduelige alder står uden for arbejdsmarkedet. Hvis det endelig er noget, så vil jeg sige, at det, der er det store problem med hensyn til arbejdskraft, er, at en væsentlig del af de 900.000 er blevet nedslidt på grund af for dårlige arbejdsforhold.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren er fuldstændig døv over for tanken om, at nedslidning og stress hænger sammen med, at for få mennesker har for meget at lave, og om der ikke var en vis fornøft i i stedet at sige: Vi skal have nogle af de mennesker, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, ind på arbejdsmarkedet, bl.a. inden for det offentlige, inden for den offentlige service, så de kunne medvirke til, at man kunne få sat arbejdstempoet ned.

Vil ministeren ikke også godt indrømme, at det også er en finansministers opgave at give kommunerne og regionerne, som det hedder nu om dage, mulighed for rent faktisk at få ansat flere, sådan at folk ikke bliver holdt hen på passiv forsørgelse på den ene side og andre bliver slidt ned på den anden side? Det var da en meget naturlig og logisk måde at løse det problem på, der består i, folk bliver slidt ned af for hårdt arbejdstempo.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jo, men jeg vil blot sige igen, at det jo gælder på ethvert arbejdssted. Der er kommuner, der har engageret sig voldsomt i at nedbringe sygefraværet, hvor de har haft meget flotte resultater med at nedbringe sygefraværet. Der er arbejdspladser, hvor man virkelig fokuserer på stress.

Nu er min opfattelse, at alle har stress. Jeg har snart ikke mødt en erhvervsgruppe, der siger, at de ikke har stress. Så alle har egentlig stress, i og med at man har sat arbejdstiden ned til 37 timer om ugen. Sådan må det jo hænge sammen, hvis ikke man havde stress, da man arbejdede 40 timer. Nu har alle stress.

Kl. 14.10

Hvordan håndterer man så det? Det må enhver fokusere på, lige så vel som jeg må fokusere på, hvordan sygefraværet er i Finansministeriet. Er det højt, eller er det lavt? Det må man gøre på hver arbejdsplads, så det er altid udfordringen.

Men det er klart, at målet, hvis vi skal kunne finansiere den velfærd, som tegner sig fremover, er flest mulige i privat beskæftigelse. Sådan er det nu engang.

Det nytter ikke, at man på kirurgisk afsnit siger, at man skal tage tilfældige mennesker ind. Det er kirurger, der er brug for, eller det er sygeplejersker. Det er ikke sådan, at man kan sige, at enhver ledig kan gå ind og udfylde de funktioner, fordi vi kan se, der kommer pres på. Det kommer der f.eks. på sundhedsområdet og også på faglige specialer. Det er jo det, som er fremtidens udfordring.

Men vores opgave er i hvert fald at sikre, at så stor en andel som muligt af de 180.000, der i dag reelt er ledige, dem, der er i statistikken plus dem i aktivering – det er jo altså nogle, der er arbejdsmarkedsparate – kommer i arbejde. Så er der en fleksibilitet, så langt færre kommer på førtidspension, fordi det er en mulig kombination med den nye pensionsreform, at det, man kan, kan man også få lov til at udføre. Og det er en opgave, som overhovedet ikke er løst i Danmark. Det er en begyndende vej.

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at finansministeren prøver at skyde ansvaret fra sig, men det er jo altså finansministeren, der er den øverste ansvarlige for arbejdsmiljøet i den offentlige sektor, som er utrolig dårligt.

Jeg ved ikke helt, hvordan finansministeren forestiller sig at man ude i en børnehave skal effektivisere arbejdsgangene. Betyder det, at man